

За вченим ступенем – талант і праця

[Професор В. Омеляненко, доцент Д. Якунін]

#19-20 от 12.11.2015

В НТУ «ХПІ» на базі відомих наукових шкіл працює 17 спеціалізованих вчених рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій. Щороку вчені й викладачі університету захищають 10–14 докторських дисертацій та понад 50–70 кандидатських.

На кафедрі «Електричний транспорт та тепловозобудування» НТУ «ХПІ» саме повітря просочене духом пізнання. Хто його вдихне, вже не залишиться колишнім, бурхлива течія творчої праці, вінчана спалахами перемог розуму над буденністю – наукових відкриттів, прийме завзятого шукача істини в свої обійми назавжди. Так сталося і з Борисом Григоровичем Любарським, про якого зараз мова.

Математичні здібності й наполегливість Бориса були помічені ще в школі, а далі на електромашинобудівному факультеті нашого вузу, де в 1996 році він здобув кваліфікацію інженера-електромеханіка.

Після закінчення ним у 1999 році аспірантури завідувач кафедри електричного транспорту та тепловозобудування В. І. Омеляненко помітив талановитого молодого фахівця й запросив до лав викладачів однієї з найстаріших кафедр Політеху. У 2001 році Б. Г. Любарський – кандидат технічних наук, у 2003 р. – доцент, а з 2014-го після захисту докторської дисертації – професор кафедри електричного транспорту та тепловозобудування НТУ «ХПІ».

Докторська дисертація «Теоретичні основи для вибору і оцінки перспективних систем електромеханічного перетворення енергії електрорухомого складу» дала відповідь на досить складне питання: який із сучасних типів тягових електричних машин та систем їх керування є раціональним для конкретного типу рухомого складу залізниць. Цікаво відзначити, що цю дисертацію Б. Г. Любарський захистив у спеціалізованій вченій раді Д 64.050.15 при Національному технічному університеті «Харківський політехнічний інститут», де сам Борис Григорович працював вченим секретарем з 2006 по 2014 рр., полишивши ці обов'язки вже за необхідністю захисту власної дисертації.

Борис Григорович щира, працююва людина. Кожен, хто звернеться до нього за порадою, отримає значно більше – непідробне співчуття та допомогу, яку Любарський надає на повну потужність своїх чималих знань та умінь. Це відчувають усі його учні та колеги не тільки з кафедри, а й з багатьох інших кафедр нашого університету та вузів і наукових установ нашої країни, що працюють над питаннями електромеханічних перетворювачів енергії для допоміжних потреб, систем нахилу кузова швидкісних потягів та електроамортизаторів колісних транспортних засобів.

Непоміченою праця Бориса Григоровича не лишилася: перший обласний конкурс «Найкращий молодий науковець Харківщини» за напрямком «Машинобудування» у 2006 році назвав його переможцем. У 2015 році його нагородили Почесною грамотою Харківського міського голови за сумлінну плідну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у розвиток науки Харківського регіону.

Хто знає Бориса Любарського особисто, бачить у ньому не лише талановитого вченого, чуйного колегу, а й доброго сім'янина, якого люблять красуня-дружина та розумничок-син, чії лагідні посмішки при зустрічі батька вдома, дають Борисові наснагу на творчу наукову працю та високі досягнення.